

niektórych przedmiotów tej opłaty (Monitor Polski z 1958 r. Nr 53, poz. 311, z 1959 r. Nr 24, poz. 109 i Nr 61, poz. 304, z 1960 r. Nr 29, poz. 135 i Nr 82, poz. 374 oraz z 1961 r. Nr 90, poz. 380) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Opłatę skarbową za wizy udzielane przez organy kontroli granicznej pobiera się w obniżonej wysokości:

- 1) za turystyczną wizę pobytową w miejsce wizy preterminowanej:
 - a) zbiorową po 24 zł od każdej osoby objętej tą wizą,
 - b) indywidualną 72 zł,

- 2) za wizę tranzytową indywidualną udzielaną:
 - a) na przejściu granicznym Lotnisko-Okęcie 24 zł,
 - b) w innym przejściu granicznym 72 zł,
- 3) za wizę tranzytową zbiorową udzielaną:
 - a) na przejściu granicznym Lotnisko-Okęcie 12 zł od każdej osoby objętej tą wizą,
 - b) w innym przejściu granicznym 24 zł od każdej osoby objętej tą wizą.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1962 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

183

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 10 kwietnia 1962 r.

w sprawie lądowych szlaków turystycznych.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 3 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Lądowymi szlakami turystycznymi w rozumieniu zarządzenia są drogi i ścieżki lądowe oznakowane właściwymi znakami turystycznymi.

§ 2. Lądowe szlaki turystyczne dzielą się na:

- 1) szlaki nizinne,
- 2) szlaki górskie,
- 3) szlaki narciarskie i nartostrady.

§ 3. 1. Całość spraw dotyczących lądowych szlaków turystycznych, z wyjątkiem szlaków turystyki motorowej, powierza się Polskiemu Towarzystwu Turystyczno-Krajoznawczemu.

2. Do zadań Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w zakresie lądowych szlaków turystycznych należą w szczególności:

- 1) wytyczanie, budowa i przebudowa szlaków,
- 2) znakowanie szlaków,
- 3) zakładanie urządzeń orientacyjnych dla potrzeb ruchu turystycznego (kierunkowskazów, tablic i map orientacyjnych terenu itd.),
- 4) konserwacja szlaków i urządzeń zapewniających bezpieczeństwo turystów na tych szlakach,
- 5) szkolenie kadry dla realizacji zadań wymienionych w pkt 1 — 4.

3. Zadania wymienione w ust. 2 mogą być podejmowane również przez inne organizacje społeczne zainteresowane rozwojem turystyki po uprzednim uzyskaniu zgody

komitetu kultury fizycznej i turystyki prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, wyrażonej na podstawie oświadczenia właściwego zarządu okręgu Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego o przyjęciu odpowiedzialności za krajoznawczą i fachową stronę podjętej inicjatywy. Odbioru prac dokonuje odpowiednia jednostka organizacyjna Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

4. Całość spraw dotyczących szlaków turystyki motorowej określa odrębne przepisy.

§ 4. Wieloletni program zadań Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, o których mowa w § 3, podlega zatwierdzeniu przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki. Roczne plany terenowe w dziedzinie lądowych szlaków turystycznych podlegają zatwierdzeniu przez właściwe komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych.

§ 5. 1. Wytyczanie, budowa i przebudowa oraz znakowanie lądowych szlaków turystycznych na obszarze lasów powinno być dokonywane w porozumieniu z właściwymi okręgowymi zarządami lasów i konserwatorami przyrody, a na obszarze parków narodowych — z dyrektorami tych parków. W przypadku budowy lub przebudowy lądowych szlaków turystycznych związanej ze zmianą uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania wymagane jest uzyskanie zgody Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1, powinna być dokonywana:

- 1) w granicach nadmorskiego pasa nadbrzeżnego — w porozumieniu z właściwymi urzędami morskimi,
- 2) w strefie nadgranicznej — w porozumieniu z właściwymi jednostkami Wojsk Ochrony Pogranicza.

3. Znakowanie lądowych szlaków turystycznych biegnących po drogach publicznych powinno być dokonywane

w porozumieniu z właściwymi organami administracji drogowej.

§ 6. Zobowiązuje się Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego do opracowania instrukcji określających szczegółowe zasady i tryb realizacji zadań wynikających z zarządzenia.

§ 7. Zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych przy budowie, znakowaniu i konserwacji lądowych szlaków turystycznych określą odrębne przepisy.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki: *Wł. Reczek*

184

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 3 maja 1962 r.

w sprawie ustalenia kursu dolara kanadyjskiego.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłasza się kursy dolara kanadyjskiego:

| | Kupno zł | Sprzedaż zł | Średni kurs zł |
|---|-------------|----------------|-------------------|
| 1) kursy podstawowe — dewizy i banknoty: Kanada — 1 dolar | 3,69 | 3,71 | 3,70 |
| 2) kursy specjalne: a) dewizy: Kanada — 1 dolar | 22,14 | 22,26 | 22,20 |
| b) banknoty: Kanada — 1 dolar | 22,08 | 22,32 | 22,20 |

Powyższe kursy obowiązują od dnia 3 maja 1962 r. Jednocześnie tracą moc kursy dolara kanadyjskiego, zamieszczone w tabeli kursowej nr 5/62 stanowiącej załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia

1 maja 1962 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 37, poz. 178).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *A. Zebrowski*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I I) lub na okres półroczny (od I I i od I VIII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za 1 półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 3. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” Warszawa, ul. Tamka 3.